

فقط حیات شهدا در برزخ قابل اثبات با قرآن است

استاد درس خارج حوزه علمیه گفت: در آیات متعدد به مرگ افراد بعد از رحلت از دنیا اشاره و تأکید دارد و صرفاً در مورد شهدا فرموده است که نگویید و نپندارید که آن‌ها مرده‌اند بلکه زنده هستند و حیات دارند و نزد خدا روزی می‌خورند.

استاد درس خارج حوزه علمیه گفت: در آیات متعدد به مرگ افراد بعد از رحلت از دنیا اشاره و تأکید دارد و صرفاً در مورد شهدا فرموده است که نگویید و نپندارید که آن‌ها مرده‌اند بلکه زنده هستند و حیات دارند و نزد خدا روزی می‌خورند. علی نصیر بیه گزارش ایکن، حجت الاسلام والمسلمین علی نصیری؛ استاد درس خارج حوزه علمیه، در ادامه سلسله مباحث تفسیری به ادامه تفسیر آیه ۱۵۴ بقره «وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ ۚ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ» سوره مبارکه بقره پرداخت و گفت: در آیه مورد بحث فقط از اینکه به شهدا مرده بگویید، نهی شده است ولی در آیه سوره آل عمران علاوه بر آن به نعمت‌هایی که شهدا از آن برخوردار هستند، اشاره شده و به افراد منتظر هم بشارت می‌دهند لذا پیام مهم آیه، حیات برزخی شهید است.

نصیری با طرح این پرسش که اگر حیات برزخی برای همه وجود دارد، چرا برای شهدا این مسئله مطرح می‌شود و قرآن بر آن تمرکز کرده است؟ تصریح کرد: با آیات قیامت نمی‌توان مسئله حیات برزخی شهدا را حل کرد زیرا در برزخ بدن بازگشت به روح ندارد ولی در قیامت، روح و بدن با هم هستند. همین مسئله نشان می‌دهد که اعتقاد برخی افراد مبنی بر اینکه تفسیر قرآن به کمال رسیده است و چیز جدیدی برای بررسی وجود ندارد، باطل است و همین یک آیه خودش بیانگر این موضوع است.

استاد درس خارج حوزه علمیه با بیان اینکه مرحوم مجلسی با طرح ایمان و کفر محض خواسته مسئله را حل کند ولی این هم درست نیست، گفت: قرآن بارها از مرگ به عنوان سنت قطعی نام برده است و کسی که از دنیا می‌رود به هیچ وجه اجازه بازگشت ندارد مگر کسی چون عزیز نبی و حضرت موسی(ع) و اصحاب کهف و ...؛ قرآن برخی از آدمیان را به خاطر غفلت در دنیا و استغراق در دنیا مرده اعلام کرده است و می‌فرماید اینها «اموات غیر احیاء» هستند.

وی با بیان اینکه از برخی از آیات با صراحت فرموده است که مردگان دارای شنوایی نیستند، از جمله آیه «لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَى وَلَا تُسْمِعُ الصَّمَّ الدَّعَاءَ..»، اضافه کرد: ما هزار سال است مطرح می‌کنیم که عایشه و زنان پیامبر(ص) جزء اهل بیت(ع) نیستند چون زن هستند ولی در آیه دیگری داریم و برکات من اهل البیت، بنابراین چگونه زن انسان اهل بیت (ع) او نباشد؟ بنابراین موضوع وارد می‌شود ولی حکمی خارج می‌شود چون خود قرآن در سوره تحریم دو تن از زنان پیامبر(ص) را با عتاب و خطاب مورد مخاطبه قرار داده است، لذا حکما از مصادیق آیه بیرون هستند.

نصیری بیان کرد: در ماجرای وضو هم شیخ طوسی تحلیل مناسبی دارد؛ ما چند قرن است اصرار داریم در آیه «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ» بگوییم الی را طبق برداشت خودمان تحلیل کنیم، یعنی معنای «مع» بدهیم که خلاف ظاهر است ولی شیخ طوسی گفت الی واقعاً معنای الی دارد اما چگونگی شست و شو را بیان نکرده لذا در آیه که فرموده است مردگان شنوایی ندارند «قَالَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتَى وَلَا تُسْمِعُ الصَّمَّ الدَّعَاءَ إِذَا وَلُوا مُذِيرِينَ...»، چه اصراری داریم خلاف ظاهر معنا کنیم البته شهدا استثنا هستند.

حل مسئله توسل

استاد درس خارج حوزه با بیان اینکه همه نوشته گذشتگان ما در بحث توسل بر این تکیه دارد که توسل واجب است در حالی که توسل جایز است نه واجب، ادامه داد: این مسئله نشان می‌دهد ما در اثبات برخی عقاید شیعه راه را به خطا می‌رویم که باید روش را تغییر دهیم؛ مثلاً در آیاتی از مردگان به خواب zwj& رفتگان تعبیر کرده است؛ «وَوُفِّحَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَى رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ»؛ وقتی در صور دمیده می‌شود، ناگهان مردگان از گورهای خود به صورت دو بیرون می‌آیند؛ همچنین در ادامه فرموده است: «قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا ۚ هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ» وای بر ما چه کسی ما را از قبرهایمان با حالت وحشت برانگیخت.

چرا کلمه مرقد به کار رفته است؟

نصیری تصریح کرد: اگر این مرده حیات داشت، کلمه مرقد برای چه به کار رفته است؟ در ماجرای اصحاب کهف هم همین تعبیر به کار رفته است: «وَتَحْسَبُهُمْ أُنُفَاثًا وَهُمْ رُقُودٌ»؛ بنابراین از اساس، نگاه قرآن به مرگ، خواب و رقاد است. در آیه دیگر هم فرمود: «قَدَرَهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ».

استاد درس خارج حوزه با اشاره به آیه شریفه «قَصَرْنَا عَلَىٰ آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا» هم اشاره، گفت: در ماجرای حضرت عزیز هم اتفاقی شبیه اصحاب کهف رخ داد؛ عزیز در دلش گفت چه کسی این استخوان‌های پوسیده را بهم پیوند می‌زند و

مبعوث می کند بنابراین باز سخن از مردن است نه حیات.

وی بیان کرد: مجموعه این آیات کار را در تفسیر دشوار می کند و اینکه مفهوم زنده بودن شهدا چیست؟ در آیه شریفه «وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْتَ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِي الْمَوْتِ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» هم داریم که وقتی در زمستان درختان به خواب رفتند، با نزول باران در بهار بیدار می شوند. بنابراین اگر کسی شهید و ولی نیست، کلاً او را باید مرده بپنداریم ولی شهدا، طبق آیات زنده هستند و حیات دارند و در نزد خدا روزی می خورد.